

Jen jednou za dlouhou řadu roků, jen jednou za tisíc let se nad Českem objevila kometa Lemmon, a snad proto, aby nebyla sama, v doprovodu vlasatice Swan. Zamířila k nám až z prostorů někde vysoko nahore nad námi, z nebeských výšin, z dalekých krajů hvězdného nebe, kde se připravují naše pozemské dny. Po slunečním větru vyslané fotony, spojené do světelných paprsků jako zářící světlušky, jsou plné nadšení ze svého úkolu právě naši zem shůry ozářit jako polární záře, a předat nám jako hvězda betlémská nádherný vzkaz: Maria porodí dítětko!

Líbená Maria se láskou k dítěti rozzářila a zkrásněla něhou; hladí je po vláskách, celuje dlaničky, pohledem laská drobné rty, podobné rudým cesmínám; zdá se jí dokonce, že se usmívají. Josef jako ochránce se nad nimi sklání. Veliké štěstí rozzářilo celý kraj... Jak vůbec někdo může ubližovat dětem, jak může oklamat jejich veliké, krásné, důvěřivé oči!

Sněhová vločka zprávu potvrdí. Vždyť tu všichni dobře znají, šesticípou hvězdu z drobných krystalů ledu, převážně spojených. Bez vody není života, bez lásky též; bez ní by byla všude jen pustina poušť. Avšak i tu lze zúrodnit, jak známe z historie. Být pěkně pospolu jako vločky sněhové pokrývky... Bude nezbytně nutné učit se spolu žít na jedné společné zemi – víc snad si už ani nemusíme přát. S vánoční hvězdou na stole čekajme zázrak zrození nového života, nového smiřování....

Věra Ludíková

kresba Jan Moravec